

maa siges at være blevet anvendt for at faae den nu foreliggende Plan til en Jernbane gennem Sydsjælland standset, idet der, som jeg veed, fra Beboere i den Deel af Landet er fremsat meget talrige Ønsker om, at man skulde vente og see Tiden an, om der dog muligen ikke endnu fra den ene eller den anden Side kunde opdukke et eller andet Project, der kunde medføre, at man fik en Jernbane som den, der var bragt frem for Offentligheden i Form af det Krønhestes Project. Det er umuligt Andet, end at der til forskjellige Tider maa fremkomme som glimrende Meteoror saadanne Projecter som det Krønhestes, de have det tilfælles, at den offentlige Mening griber dem med Begjærlighed og ønsker at see Tiden an, om de dog ikke kunde være realisable; men det er ikke altid saa, at man har et saa sundt og virkeligt gennemførligt Forslag i Baggrunden, der kan afløse et saadant Project, naar det først har viist sig at være uigennemførligt. Det er ofte Tilfældet, at saa stærke Interesser gjøre sig gjældende, at det er umuligt at faae det Mindre frem i Sammenligning med det Større, hvorom saa Mange nære Ønsker, og jeg kan derfor, som sagt, ikke Andet end udtale min varmeste Paassjønelse af, at dette Forslag er kommet frem i sin nuværende Skikkelse. Da Lovforslaget blev forelagt af den ærede Indenrigsminister, udtalte han, at han ikke kunde betragte den deri omhandlede sydsjællandske Bane som en Hovedbane. Det er selvfølgelig, at jeg paa ingen Maade vil reise nogen Disput, om det er en Hovedbane eller ikke. Men det er i alt Fald en Bane, der er af den største Vigtighed for hele Landet og navnlig for den Provinds, som den særligt kommer tilgode. Der er dog navnlig een Grund, hvorfor jeg ikke noksom kan lægge Vægt paa denne Ministerens Ytring. Af den følger nemlig, at der ikke bør bringes Offre fra Statens Side, for at en Bane som den foreslaaede kan komme frem; men jeg haaber da ogsaa, at Følgen af, at den ærede Minister ikke vil ansee den for en Hovedbane, vil være den, at han vil være tilbøielig til at gaae ind paa en saadan Retning af denne Bane som den, der oprindeligt ønskedes af det sjællandske Jernbaneselskab, og der, saabidt jeg veed, endnu

ønskes af det, nemlig en Kjøbstadlinie, en Linie fra Kjøbstad til Kjøbstad, fra Ringsted over Næstved og Vordingborg til Masneds. Vi have i den trykte og her i Thinget omdeelte Beretning om de jydsk-sjyenske Jernbaners Drift paa næstsidste Side et flaaende Beviis for, i hvilket Forhold Kjøbstadstationerne betale sig i Sammenligning med de saa meget roste Stationer ude i det rige Opland; selv i det rige Sjyen have de sidstnævnte betalt sig saa slet, at jeg maa antage, at det nu kan ansees som givet, at det er Kjøbstadstationerne, der holde og bære en Bane. I Kraft af den Betragtning, at det ikke er en Hovedbane, hvorom der her er Tale, haaber jeg derfor, at man vil holde paa den af mig nævnte Retning af den, om hvilken det er givet, at den ikke vil medføre nogen som helst Udgift for Statskassen, da det er utvivlsomt, at en saadan Bane med største Lethed vil give sine 4 pCt.

Wichfeld: Som Beboer af Lolland-Falsters Stift maa ogsaa jeg tillade mig at udtale min varme Tak til den høitærede Indenrigsminister for det Lovforslag, der her foreligger, da det vil bringe os et væsentligt Skridt fremad mod den store Fordeel, at komme i en directe Jernbaneforbindelse med Hovedstaden. Vel er der endnu ikke i Lovforslaget Tale om den sydsjællandske Jernbanes Fortsættelse over paa de sydlige Der, men at en saadan Fortsættelse vil komme istand, derom tvivler jeg ikke. Derfor borge mig deels den høitærede Ministers varme Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse af Interesse for de nævnte Der, hvilke han gjentog under den forrige Sags Behandling, deels Sagen selv, det Villighedskrav, som der er paa, at en saa velhavende Deel af Landet med en Befolkning af omtrent 90,000 Mennesker faaer sin egen Jernbane. Der er en Sag, der staaer i Forbindelse hermed, som

Rettelser.

- Sp. 1062, L. 21—22: „hvorved Traffiken saaledes atter blev tvungen ind paa Canalen“ læs: „hvorved Traffiken saaledes blev nødsaget til fremdeles at gaae over Nyborg med de forhoiede Taxter“
 — 1075, L. 7 f. n.: „en Indtægt af omtrent 180,000 Rb.“ læs: „en Indtægt af omtrent 80,000 Rb.“